τοῦ ῡ μακρά ἐστιν· οἷον, γῦν· βρα-
χέα· ὅσοι οὐκ ἔχει ἄλλην συλλα-
βὴν ἀπὸ τοῦ συμφώνου ἀρχομένην·
ἢ γὰρ ἔχει· ἀμεταβλήτως οὐκ ἠλλάττ-
ουται· γὰρ αὐτὸ γίνονται δίχρονα· ἢ
τὰ βραχέα φωνήεντα· ἢ οὕτως ἔχει.
ἔξω· τοῦ ἐκτὸς θέσει τὸ ε̄· δηλαδὴ
ἐπιφορὰν τοῦ ξ̄· ἀμεταβλήτως·
οὕτως γὰρ ποιεῖ τὰ βραχέα καὶ τὰ
δίχρονα τῇ ἐπιφορᾷ τῶν δι-
πλῶν στοιχείων αὐτόθεν· ἄρτος·
τοῦ ἐκτὸς θέσει τὸ ᾱ· ἢ ἐὰν ἡ πρώ-
τη συλλαβὴ μακρὰ ἐστι· διότι λήγει
ἢ ἐὰν ἡ ἑτέρα συλλαβὴ ἄρχηται ἀπὸ
συμφώνου τὸ ῑ· βραχεῖα ἐστιν
ἡ ἐν τέλει συλλαβή· οὕτως· οἷον, ἦρος·
πόσοις τρόποις γίνεται ἡ βραχεῖα συλλαβή· ἡ βραχεῖα συλλαβὴ γίνεται κατὰ τρό- λθ
πους β̄· ἢ τοι ὅταν ἔχει φύσει· ἀπὸ
τῶν βραχέων· οἷον βρέφος·
[illegible] πρὸ ἔτι ... ὅτι οἱ ποιηταί· ἔξω